

deles ubetinget at overlade det til en saadan Forsamling at tage slige Bestemmelser. — Det ærede Udvalg har, hvad man vistnok aldeles maa billige, søgt Oplysning hos private Mænd her i Byen, om hvem det kunde antages, at de vare bekendte med Forholdene derovre. Jeg er ikke saa heldig, at jeg har kunnet søge nogen saadan Oplysning; men om disse Mænd, om hvem Thinget jo ikke veed Andet, end at det er Mænd, som det ærede Udvalg kjender, og som have disse Egenkaber, men hvis Navn og Tal end ikke er det ærede Thing bekendt, have understøttet denne Anskuelse hos Udvalget, at Sagen skulde sættes i Bero eller udsættes, indtil man kunde sammenkalde en saadan Forsamling derovre, det fremgaar ikke af Comitens Betænkning. For mit Vedkommende maa jeg tilstaae, at jeg vil finde det i højeste Grad betænkeligt, om Nogen vilde tillægge, hvilket jeg heller ikke troer, at Udvalget har gjort, saadanne tilfældigt adspurgte Personer den Magt, at de paa en Maade i denne Sag skulde kunne fungere som et Overhuus, ja, som en overordnet Instant, medens derimod den Forsamling, som ifølge det aabne Brev af 16de Mai f. A. blev sammenkaldt i Colonierne, kun skulde betragtes som et Underhuus, eller en lavere Instant. Jeg vilde derfor ansee det for at være særdeles gavnligt for Sagen, om det ærede Udvalg, som ogsaa andre Medlemmer i Thinget have udtalt, vilde gjøre et Forsøg paa at tilvejebringe blot saa meget af dette Udkast, at der derefter kunde, jo før, jo hellere, sammentræde et lovligt Organ for Verne, hvis Mening man da kunde høre.

Med Hensyn til et Par andre Punkter skal jeg tillade mig at yttre et Par Ord. Foraa vidt det Spørgsmaal angaaer, hvorvidt Grundloven maatte være at berragte som gjældende for Colonierne, da er jeg deri aldeles enig med det ærede Udvalg, at Grundloven ikke paa nogen Maade kan siges ved sig selv at være gjældende for Colonierne. Jeg vil kalde i de ærede Medlemmers Grindring, at paa den grundlovgivende Rigsforsamling blev der af Landssthingets nuværende Viceformand (H. P. Hansen) i Grundlovscomiteen foreslaaet, i Grundlovsudkastet at optage en Territorialparagraph, hvortil en Minoritet i Udvalget sluttede sig.

Denne Territorialparagraph skulde indeholde, at Danmarks Rige bestaaer af Kongeriget Danmark, Slesvig, Færøerne og Island; men der var ikke med et eneste Ord omtalt Colonierne. At denne Territorialparagraph ikke blev antaget, gjør jo her ikke noget til Sagen. Det samme ærede Medlem af den grundlovgivende Forsamling, som ved Siden af sit store Kjendskab til Colonierne's Forhold har vist en særegen Interessee for dem, foreslog, ligeledes, at der paa Listen over de organiske Love, som den grundlovgivende Forsamling ønskede inarest muligt skulde forelægges en tilkommende Rigsdag, skulde optages Forslag om en Coloniallov. Dette Forslag blev antaget af Grundlovsudvalget, men blev senere forkastet som en Grundlovsbestemmelse med en ikke ubetydelig Majoritet. Jeg troer, at deraf fremgaar meget tydeligt, at der ikke har været Tanke hos Nogen i den grundlovgivende Forsamling om, at Grundloven skulde være gjældende for Colonierne.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorvidt Anordninger, hvorved Love, som ere vedtagne af Rigsdagen, indføres paa Colonierne enten med eller uden Modificationer, forsaavidt der er foretaget Forandringer i disse, skulde forelægges Rigsdagen, saa maa jeg ogsaa aldeles erklære mig enig i de Uttringer, som det ærede Udvalg Pag. 486 har meddeelt, at det paa ingen Maade vilde gaar an, at man skulde senere lade Rigsdagen afstemme over disse Forandringer, men jeg skal derhos tillade mig at gjøre opmærksom paa en Omstændighed, som det ærede Udvalg ikke har berørt i Betænkningen. I Motiverne Pag. 16 øverst oppe forekommer der nemlig en Uttring, som meget vel kan bringes i Harmoni med Slutningen af § 4 i det oprindelige Udkast, men som paa ingen Maade kan bringes i Harmoni med Lovudkastets § 2, Slutningen af dens næstsidste Passus. Der staaer nemlig Pag. 16, at der skal være forbeholdt de enkelte Afdelinger af Legislaturen Adgang til i fornødent Fald at nægte saadanne Love fremtidig Gyldighed, og i det oprindelige Udkasts § 4 staaer der: „skeer der ingen Indsigelse, eller blive de fremsatte Indsigelser forfaste, staaer vedkommende Anordning ved Magt“. Dette stemmer